

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 6 năm 2011

Số 32

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thể giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thế gian biết bao việc loạn động phải lo sắp đặt làm sao tu được ?
- 2) Ở trên đời này có rất nhiều người eo hẹp so đo thì sao ?
- 3) Có người muốn quay về với chính mình và không muốn đã động bất cứ ai nữa là sao ?
- 4) Chiều nay Bé phải rời khỏi nơi này đi Đông Nam Á, Bé có cảm thấy xa không ?
- 5) Bé đã bình an đến Los Angeles, còn dư thì giờ Bé định đi đâu ?
- 6) Buổi chung hợp tại nhà hàng Bolsa, Bé cảm thấy sao ?
- 7) Bé đang ngồi trên phi cơ 3 giờ khuya Bé vẫn viết bài, tại sao Bé không nhân cơ hội nhắm mắt nghỉ cho khỏe ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 12 tháng 11 năm 1992 1) Hỏi : <i>Thế gian biết bao việc loạn động phải lo sắp đặt làm sao tu được ?</i> Đáp : Thưa, tu thiền là thật sự sắp đặt lại từ bên trong cho đến bên ngoài, nhiên hậu mới được bình an. Hướng thiện mới thật sự có cơ sở tiền hóa về tâm linh. Chứ cứ đắm đắm vào tiền bạc địa vị thì mất tâm linh và sẽ bị đắm chìm nơi cõi tục, cuối cùng lìa khỏi xác chỉ có tiếc uổng mà khóc! Chẳng biết trách ai cả, tự mình giam mình tức tối mà thôi! Kệ: Cơ sở tâm linh chẳng có tồi Đứng ngồi thanh tịnh chẳng cần ngồi Vô sanh cảm thức không còn động Nhắc nhở thương yêu tiền tiến thôi.	Ngày 13 tháng 11 năm 1992 2) Hỏi : <i>Ở trên đời này có rất nhiều người eo hẹp so đo thì sao ?</i> Đáp : Thưa, ở trên đời này có rất nhiều người eo hẹp và so đo là chính họ chưa thấy được chiều sâu của chơn lý. Cho nên tâm họ yếu hèn sợ mất và sợ nghèo, lúng túng không phát triển được tâm từ bi. Cần thực hiện bổ thí người nghèo khổ thì tâm mới được từ từ khai triển, hạnh đức sẽ được dồi dào hơn, hướng thiện càng được sống lâu và khỏe mạnh. Kệ: Thực hành hướng thiện sống thanh thanh Hồn thức thân yên chẳng giật giành Thức giác hồn khôn không bị diệt Giúp người tiến hóa lại càng nhanh.
Ngày 14 tháng 11 năm 1992 3) Hỏi : <i>Có người muốn quay về với chính mình và không muốn đá động bất cứ ai nữa là sao ?</i> Đáp : Thưa, người không muốn đá động bất cứ người nào ở trên đời này là người khôn, biết tự lo cho phần hồn ở tương lai, biết quý yêu lấy chính mình và tình thanh cao của Trời Phật, hướng về con đường tâm linh là chánh, không còn ngoại cảnh quyến rũ nữa. Kệ: Thanh cao tự tiến chẳng còn mưa Sống khổ hồn vui cảm thức vừa Thanh nhẹ hành trình phân giải tiến Triền miên học hỏi pháp phân vừa.	Ngày 15 tháng 11 năm 1992 4) Hỏi : <i>Chiều nay Bé phải rời khỏi nơi này đi Đông Nam Á, Bé có cảm thấy xa không ?</i> Đáp : Thưa, Bé nuôi dưỡng tình thương từ lúc bắt đầu tu thiền cho đến bây giờ, cuộc sống tình thương và đạo đức lại được rút ngắn theo chiều hướng thượng trụ hóa của tâm linh. Bé chỉ có thấy vui và khỏe chứ không có lo âu và mệt mỏi như xưa. Con đường tiến hóa hướng về tâm linh sự cảm thức càng ngày càng dồi dào hơn, thiền dễ thức, thiền dễ tiến hóa dễ dãi hơn, không còn ngỡ ngàng trên con đường tu học, càng khó càng thích hơn. Kệ: Tự mình giải bỏ quy hườn tiến Thức giác tâm linh chẳng cảm phiền Thực hiện chơn tu hành tự tiến Khai thông đời đạo sống an nhiên.
Ngày 16 tháng 11 năm 1992 5) Hỏi : <i>Bé đã bình an đến Los Angeles, còn dư thì giờ Bé định đi đâu ?</i> Đáp : Thưa, Bé định đi thăm bạn đạo tại Thiền đường Thiền Thức, Bé sẽ đến bất ngờ, mọi người có mặt sẽ vui lên, bình tâm sẽ thấy chung hành tương ngộ, niềm vui ấy không bao giờ tả xiết được, không hẹn mà gặp, chiều hướng đi lên của mọi người đều có giá trị và có cơ hội gần nhau hơn. Kệ: Tình thương đạo đức chẳng phai sòn Trí chí bình tâm rõ pháp ơn Tận độ khai minh tình bạn đạo Hòa âm thanh diệu chẳng xa rời.	Ngày 17 tháng 11 năm 1992 6) Hỏi : <i>Buổi chung hợp tại nhà hàng Bolsa, Bé cảm thấy sao ?</i> Đáp : Thưa, mọi người hiện diện chung vui với Bé, Bé cảm thấy Bé có cơ hội phục vụ mọi người hướng về tâm linh, khai mở một lãnh vực mới trong trí óc của mọi người bằng sự dẫn giải trong thực hành. Kệ: Chung vui hướng thượng cảm thanh hòa Dẹp bỏ trần tâm dứt cái ta Cảm mến thương yêu tùy ý thức Thành tâm học hỏi tự mình qua.

Ngày 18 tháng 11 năm 1992

7) Hỏi : Bé đang ngồi trên phi cơ 3 giờ khuya Bé vẫn viết bài, tại sao Bé không nhắm mắt nghỉ cho khỏe ?

Đáp : Thưa, đến giờ phải viết là bộ đầu của Bé cảm thấy tỉnh ra, Bé phải làm xong một việc Bé mới yên, Bé thấy Bé đang sống trong tập quán tốt. Bé ghi lại buổi tiệc chung vui trong nguyên lý tụ tan và thăng hoa giữa Bé và các bạn đạo tại Bolsa rất bất ngờ và rất vui. Tâm thức của mọi người hướng thượng quý hơn vàng bạc, tự buông bỏ được sự tranh chấp vô lý.

Kệ:

Cộng đồng chung hợp ý cao sâu
Tương ngộ xinh tươi rất nhiệm màu
Tận dụng thời gian gieo ý đạo
Thương yêu khai triển rất nhiệm màu.

Bính Thìn Mậu Ngọ

Bính Thìn Mậu Ngọ tương tranh tiến
Đạo pháp đương hành đạo pháp riêng
Nghiêm túc tự hành năng đắc pháp
Giải thông nghịch thuận lý phân huyền

Năm cũ chúng ta cũng tự tranh đấu hóa giải để tiến hóa đi tới nhẹ nhàng và cởi mở. Thì tới Mậu Ngọ chúng ta còn làm những điều tốt hơn và tranh tiến hơn, siêng năng tu hành hơn.

“Đạo pháp đương hành đạo pháp riêng”: Đó, cái đạo pháp mà các bạn đang hành này là riêng của các bạn, mà chính bạn phải tự giải tỏa lấy bạn. Những bài học đến với bạn thì bạn phải cố gắng kiên nhẫn và để học hỏi sửa chữa để tiến.

“Nghiêm túc tự hành năng đắc pháp”: Lúc nào mình cũng phải nghiêm chỉnh chấp hành cái đường lối để cởi mở tiến hóa, hòa đồng với càn khôn vũ trụ chứ không phải chúng ta làm cái chuyện eo hẹp cho cá nhân đâu.

“Giải thông nghịch thuận lý phân huyền”: Lúc đó cái cảnh nghịch chúng ta hiểu được bề trái cũng như bề mặt, cảnh thuận bề trái cũng như bề mặt thì lý phân huyền lúc đó chúng ta nằm ngay trong chân lý để tu.

Phân huyền rõ rệt mỗi niên
Tu trong sướng khổ tùy duyên chuyển hình

Mình phân huyền, phân cái huyền bí mà người phàm mắt thịt không thấy rõ được. Nhưng mà chúng ta mỗi năm mỗi tiến, mỗi năm mỗi gần các bạn thấy rõ ràng về sự thiêng liêng sáng suốt và tâm hồn cởi mở của các bạn là vô cực vô biên.

Tu trong sướng khổ, khi chúng ta cảm thấy sướng lắm trong lúc thiền, ta thấy khỏe thấy nhẹ. Mà trong lúc cặp mắt trần tục dòm thấy đau khổ và lạc hậu. Nhưng mà lần lần tùy duyên chuyển hình, có cái khổ chúng ta mới thấy được cái sướng và có cái sướng chúng ta mới chiếu rọi cho cái khổ thì lần lần chúng ta chuyển hình tiến tới sự không động.

Phật Trời thâm diệu chơn tình
Dù người tiến hóa cơ hình yên vui

Đó, Phật Trời là cái cảnh thanh nhẹ không động, thâm thâm vi diệu chơn tình, thiên đàng cũng như địa ngục đều có chơn tình.

“Dù người tiến hóa cơ hình yên vui”: Giúp cho chúng ta tiến hóa cái phần thanh điển của các bạn được thăng hoa, bộ óc các bạn được cởi mở thanh nhẹ thì cơ thể các bạn tự nhiên yên vui chứ không có bệnh bậy. Vì sau chúng ta bị bệnh, bị ho, bị hen, bị này, bị kia, kia nọ là sự sâu hận, nó uất ức ở bên trong không thể giải tỏa được. Bây giờ chúng ta tự giải tỏa rồi thì chúng ta thấy ta đã dịu và mở cho chúng ta tiến được thì bệnh hoạn nó không có nhiều.

Tưởng Trời tưởng Phật ngộ mùi
Đạo tâm thanh giải rèn trui việc đời

Đó, mình hiểu được Trời Phật, tưởng Trời không phải tưởng để phù hộ, nhưng mà ta hiểu thấu đáo được nguyên căn của Phật Trời là do con người tiến hóa lên. Đó, chúng ta mới hiểu được cái đạo tâm, chính ta phải thanh giải rèn trui và phải thực thi, phải ở trong cái nghịch cảnh để tìm ra cái thuận và trong cái tối tìm ra cái sáng, thì chúng ta mới đứng trong cái cảnh động là cảnh đời nhưng mà ta không động kêu bằng rèn trui việc đời.

Khổ không thấy khổ xét lời
Xả thân cầu đạo đời đời yên vui

Ở trong khổ mà chúng ta không thấy sự khổ. Bởi vì, chúng ta thấy đó là bài học để tiến hóa mà thôi, chúng ta xét rõ cái chân lý.

“Xả thân cầu đạo đời đời yên vui”: Chúng ta quên mình mà để tiến về cái thanh cao, quên cái phàm tục mà để tiến về đời đời yên vui ở bên trên.

Làm than mê loạn bùi ngùi
Chính mình chưa giác an vui không thành

“Làm than mê loạn bùi ngùi”: Ở thế gian thấy cái gì cũng hay, cũng đẹp. Trong khi chúng ta mê chúng ta đâu có biết chúng ta mê. Rồi sau cái trận

thất bại đó mới thấy bùi ngùi trong tâm chúng ta khổ. Chính mình chưa có thức giác được, chưa hiểu thực chất của mình là người chưa giác vì sự an vui không bao giờ thành. Cho nên lắm lúc các bạn tuổi trẻ, già cũng vậy luôn luôn thấy mình ở trong cái chỗ mê loạn bùi ngùi mà không dám nói ra. Buồn bực vì chúng ta thấy cái gì chúng ta muốn cũng không thành, nhưng mà chúng ta không hiểu sự không thành đó là bài học để cho chúng ta hóa giải và khai thông tư tưởng của chúng ta. Con người thất bại mới thấy sự thành công, không có thất bại làm sao biết được sự thành công ở sau này. Cho nên, chúng ta không ngao ngán bất cứ ở tình cảnh nào, cứ đứng vững trong tình thế tu, giải, là các bạn sẽ thấy rõ chân lý.

Nằm trong định luật hóa sanh
Chưa minh sanh diệt khó hành lý chơn

“Nằm trong định luật hóa sanh”: Bây giờ, các bạn ôm cái cơ thể này là trong định luật hóa sanh, sanh lão bệnh tử khổ. Mà chưa minh sự sanh diệt, lo chết và ham sống thì khó hành lý chơn. Đó, không biết chân lý là cái gì.

Tưởng mình cao đẹp giận hờn
Đâu dè mình cũng chịu ơn Phật Trời

Nhiều khi mình tưởng đâu mình hay, mình giúp họ mà họ chê mình, họ khi dễ mình. Đó, rồi mình hờn giận họ, nhưng mà mình cũng là một phần trong càn khôn vũ trụ đang chịu ơn Phật Trời. Hỏi nó cái gì mà các bạn đang chịu ơn Phật Trời? Những sự cao đẹp, thanh quý của những người tiền bối đã đi trước tiến về sự thanh cao ở bên trên. Và những hơi thở của các bạn đây do ai? Do đấng tạo hóa đã chuyển hóa cho các bạn thì các bạn đang mang ơn mà các bạn không trả ơn, rồi trở lại các bạn cắt ngắn những cái tình thâm cao quý của Trời đất cho các bạn, rồi các bạn giận đâu này, giận đâu kia, giận đâu nọ. Rồi gây ra gì? Gây ra bệnh hoạn cho nội tạng. Đó là cái bản án đang trị bạn và đang cảnh cáo bạn.

Càn khôn vũ trụ phân lời
Từ tâm xuất phát tự rời tham sân

“Càn khôn vũ trụ phân lời”: Đó thì các bạn thấy không? Cõi càn khôn vũ trụ, bây giờ các bạn mới có âm thanh, có hơi thở, các bạn mới nói này, nói kia, nói nọ được. Nhưng mà từ nơi tâm của bạn xuất phát tự rời tham sân. Nếu mà các bạn hiểu được cái sự thanh cao đang chiếu rọi và giúp đỡ các bạn từ huyết quản cho tới tế bào các bạn hiện tại bây giờ thì bạn phải từ tâm xuất phát, từ trong tâm của các bạn xuất phát ra tự rời sự tham sân. Khi mà các bạn muốn rời sự tham sân thì các bạn phải có sự sáng suốt hơn bây giờ và thanh nhẹ hơn bây giờ các bạn mới không tham sân.

Khai thông các giới các tầng
Hợp cùng thiên ý tiến gần Phật Tiên

Mình khai thông các giới các tầng. Bây giờ, các bạn đang soi hồn, pháp luân, thiên định nơi đây là khai thông các giới các tầng.

“Hợp cùng thiên ý tiến gần Phật Tiên”: Các bạn sẽ mở nó ra, bộ đầu các bạn đang rút đó, cái phần điển đó nó hòa hợp với thiên ý là các bạn thấy không? Các bạn là một thực chất vô cùng tận hóa giải bất cứ nơi nào: thể gian, địa ngục, thiên đàng các bạn cũng có thể thừa tiếp được hết. Tiến gần Phật Tiên là tiến sự thanh nhẹ cao siêu của bên trên trong tư tưởng các bạn thấy rõ những sự thanh nhẹ đó. Nhiều khi các bạn sung sướng đến nỗi không tỏ cho người nào biết được, chỉ biết sự sung sướng mà không biết sung sướng ra sao, nó nhẹ nhàng đến mức độ như vậy.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 05/02/1978)

CÒN MẮT

Trên những diễn tiến sinh động của cuộc sống, có lúc ta gặp cơ may kiếm được thật nhiều tiền, và lắm khi tới vận rủi ta lại mất mát mọi thứ như xe cộ, nhà cửa và thậm chí mất cả người thân, những quá trình rong ruổi đó nằm ngoài khả năng hiểu biết của con người, tới nay vẫn còn là một ẩn số.

“Có đức mặc sức mà hưởng”, câu ngạn ngữ từ xưa đã ăn sâu vào tâm trí của mỗi con người, nó nêu lên một chân lý là hãy cố gắng bố thí, làm thiện tích lũy phước điền, thì chắc chắn sẽ gặp vận may, nếu mình giúp cho người này thì kẻ khác sẽ giúp lại mình và sẽ không gặp cảnh ngộ khốn đốn, nghèo khó, bệnh tật v.v...

Bây giờ mình hãy lấy ánh mắt của người tu học làm tầm nhìn về những dữ kiện còn mất của thế gian xem sao ?

Mình thấy cái còn hay mất của một chơn linh tại thế đều được phân phối thưởng phạt từ các vị thiêng liêng theo hộ trì người đó, tất cả được hoà quyện cùng nhau dựa trên duyên nghiệp mỗi người mà xảy ra còn mất, thiêng liêng chỉ là một nhân chứng, một công cụ thực hiện luật nhân quả đã được lập trình sẵn cho từng người. Cho nên mình không lấy làm lạ là vừa mới có tài sản thì lại gặp nạn tai khiến hao tài tổn của, có người mất mạng, phước họa đan chéo nhau thành một chuỗi biến động của duyên nghiệp.

Hãy bình tâm trước cái sinh động có không, còn mất của kiếp sống vô thường, lấy nó làm hành trang bổ sung vào sự hiểu biết của tâm lý nội khoa, sự bình tâm trước ngoại cảnh là thước đo trình độ tiến hoá của hành giả trên đường tu học.

*Còn mất thế nhân chớ bận lòng
Quên mình trì niệm ý về không
Đói no sống tạm tròn nhân quả
Một kiếp tu thiền chẳng khẩn mong.*

TG : TSP

NIỆM PHẬT GIẢI THÍCH THEO KHOA HỌC

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT nguyên âm tiếng Phạn là NA MÔ A MI TA BA.

Trung hoa dịch : Vô Lượng Quang Phật, Vô lượng quang tức là vô số ánh sáng. Chúng ta hiểu NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT là tượng trưng cho thể tính sáng suốt của vũ trụ.

Tại sao vô số ánh sáng lại tượng trưng cho Phật ?

Bởi vì Phật là thanh nhẹ và sáng suốt. Thiền sư Lương Vĩ Kiên cho biết hào quang của ông tỏa ra 40m vuông và có thể phóng quang (điễn) đến vô tận.

Với máy chụp hào quang, khoa học ngày nay cũng đã nhìn thấy được điện (aura) chung quanh của một cơ thể sống, luôn tồn tại một hệ thống trường sinh (các tia vòl tỏa ra quanh người với nhiều màu sắc khác nhau). Họ gọi với thuật ngữ khoa học là : Trường sinh học hay Năng lượng sinh học; còn chúng ta từ lâu đã quen gọi là Hào quang. Xin chú ý : Khoa học hiện nay chỉ mới chụp được phần hào quang của thể vía (Aura), còn hào quang bộ đầu (Aureole) máy ảnh chưa chụp được. Phần hào quang tỏa ra quanh mọi người nhiều, ít, mạnh, yếu khác nhau. Người tu thiền, các nhà ngoại cảm, khí công... Trường sinh học tỏa ra mạnh hơn người bình thường. Tu càng cao, đức hạnh lớn, hào quang càng tỏa ra mạnh mẽ và rộng lớn chói lòa !

Còn nói về cõi sáng trong vũ trụ thì gần đây, năm 1995 khoa học đã chụp được ảnh “Thiên Đàng” qua bức hình mà viễn vọng kính HUBBLE chụp nơi sinh ra các vì sao từ giải Tinh Vân Đại Bàng (EAGLE NEBULE). Kính dịch cũng diễn giải vũ trụ hình thành từ vô cực (khối sáng vô cùng). Vô cực mới sinh ra Thái cực, âm dương. Cõi sáng đó có nhiều tầng giới, Thiên đàng của Thiên Chúa là trung Thiên. Niết Bàn của Đạo Phật là Đại Thiên.

Lâu nay nhiều người nghĩ rằng tu theo pháp môn Niệm Phật, nhờ niệm danh hiệu của Đức A DI ĐÀ, khi qua đời sẽ được Phật đến rước về cõi Tây Phương. Nghĩ như vậy cũng được, nhưng trong thời đại khoa học phát triển này, giải thích như vậy sẽ không thuyết phục được nhiều người tin, vì nó có vẻ mê tín quá !

Ngày nay khoa học đã khám phá ra khối óc con người là một bộ máy vô tuyến sinh vật ; nó có thể thu và phát tín hiệu tương tự như Đài Hoa Sen, tín hiệu thu phát xa gần, tốt xấu là tùy khả năng của mỗi người.

Thí dụ như các nhà bác học, nhờ tập trung tư tưởng, hướng về những đề tài nhất định, họ sẽ dần dần khám phá ra các phát minh. Những phát minh ví như những làn sóng vô tuyến lơ lửng trên không, người phát minh như cái đài thu có khả năng rung cảm theo cùng tần số và biến những tín hiệu vô hình thành những phát minh khoa học.

Tại sao những phát minh khoa học lại treo lơ lửng trên không ?

Những khám phá mới nhất của ngành khoa học không gian cũng đã nhìn nhận rằng : Chúng ta không đơn độc, trong vũ trụ còn có nhiều hệ mặt trời chứa đựng sự sống như thái dương hệ của chúng ta.

Thỉnh thoảng đọc báo, chúng ta thường thấy nói đến người ngoài trái đất đến địa cầu chúng ta bằng đĩa bay ; tuy khoa học chưa có xác nhận sự kiện này, nhưng họ cũng không thể phủ nhận được, bằng chứng là thế giới đã lập nhiều trung tâm nghiên cứu theo dõi các vị khách không mời mà đến này. Thí dụ như ngành nghiên cứu về vật thể bay (UFO/OVNI) họ gọi người ngoài hành tinh là E.T (EXTRA – TERRESTRE) và đĩa bay là OVNI (Pháp) hay UFO (Anh, Mỹ) tức là vật thể bay không xác định được.

Điều đáng lưu ý ở đây là các sự kiện được kể lại đều cho thấy người ngoài trái đất có nền văn minh cao hơn chúng ta rất nhiều !

Đức Phật Thích Ca cũng xác nhận, ngoài cõi ta bà này, còn có nhiều thế giới khác tốt đẹp hơn.

Thiền sư Lương Sĩ Hằng có kể trong băng, ông có xuất hồn đến nhiều thế giới mà đời sống của họ ít phức tạp hơn chúng ta nhiều lần.

Như vậy ngoài địa cầu chúng ta, còn có những thế giới mà nền văn minh cao cấp hơn. Tư tưởng của họ truyền ra không gian và lưu vào bộ nhớ của vũ trụ. Cũng như thế giới của chúng ta những năm gần đây đã hình thành nhiều xa lộ thông tin, trong đó có mạng INTERNET. Các kiến thức của mọi ngành, mọi giới đang dần dần được đưa vào hệ thống này. Chỉ cần có phương tiện và mã khóa là chúng ta có thể thu thập những thông tin cần thiết cùng truy xuất các dữ liệu lưu trữ khoa học.

Như vậy nói : “Những phát minh khoa học treo lơ lửng trên không” đâu có gì là vô lý !

(còn tiếp)

Chánh Trung – Viết năm 2003

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 15 tháng 11 năm 1972

Vượt khỏi hồng trần đảo thiên không
Bộ đầu thơ thới chuyển tiếp vòng
Không không mà có thiên nhiên cảnh
Cách cảm thần giao điển tháp tông

Không giờ thiền định phóng không
Soi hồn chủ đích khai vòng điển luân
Pháp luân thấu triệt cơ tầng
Hồi sinh ngũ tạng hợp phần điển thanh
Âm dương tương hội đành rành
Khai minh pháp lý tự hành tự tu
Xét đi xét lại mình mù
Tham ăn tham uống thân tù nở nang
Miệng đòi theo Phật vạch đường
Chạy theo chơn lý nhưng bàng hoàng tâm
Mới tu chút ít sợ lầm
Phàm tâm khép lại tự tầm khổ đau
Miệng khen Phật pháp nhiệm mầu
Tâm không đón tiếp chơn màu khó phân
Tiến lên nhứt quyết tiến lần
Nay không tiến được mai gần Phật Tiên
Thế gian tiền của chẳng cần
Tan rồi lại tự chẳng gần chẳng xa
Gắng tu chơn tánh quy hòa
Nơi nao cũng tiến cũng là thế sanh
Chớ nên lập kế tranh giành
Duyên nào phần nấy tu hành đến nơi
Thế gian của cải đất trời
Thiên đàng chiếu rọi muôn lời khai tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Sáu

ĐẠO ĐỊA NGỤC MÓC MẮT

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 19 tháng 10 năm Bính Thìn (1976)

Thơ

*Hoàng tuyền lộ thượng bức nhân hàn
Thảm khiêu ai thanh cảm tị toan
Nhứt niệm chi sai di cổ hận
Dương gian thích thích tổng nan man.*

Dịch

Suối vàng đường sá lạnh run người
Tiếng khóc bi thương dạ ngậm ngùi
Một ý sai lầm ngàn thuở hận
Dương gian thật trọng chớ sai lời

Tế Phật: Mùa đông lại tới, tiết Trời hết sức lạnh lẽo, nhưng các môn đồ của Thánh Hiền Đường lòng vẫn ấm áp không cảm thấy lạnh chút nào, thật khiến ta cảm động vô cùng. Nếu như sách Địa Ngục Du Ký sau khi viết xong, lưu truyền muôn thuở, môn sinh cứ nối tiếp không dứt. Dương Sinh, bữa nay sửa soạn đạo âm ty.

Dương Sinh: Đêm nay khí Trời giá băng lạnh lẽo, đường âm phủ càng ẩm đậm thê lương, xin ân sư ban cho con một viên thuốc tiên để trợ giúp nguyên khí, không rõ cao ý của thầy thế nào?

Tế Phật: Được, ta lại cho con ba viên thuốc Ôn Nguyên, mau uống đi để trợ giúp dương khí, ích lợi cho việc đạo âm ty.

Dương Sinh: Đa tạ ân sư... con đã uống xong, cảm thấy toàn thân ấm áp. Con đã lên đài sen, mời thầy khởi hành...

Tế Phật: Đã tới nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Thưa đây là đâu? Lại có mấy vị tướng quân vận đồ như người thường đã tới thềm đá phía trước.

Tế Phật: Trên thềm đá này là Tam Điện, khu cai quản của Minh Vương, phía trên là một dãy tù ngục bất tận. Mau tiến tới trước đón chào Tướng Quân.

Dương Sinh: Xin ra mắt chư vị Tướng Quân, thầy trò chúng tôi phụng chỉ viết sách, hôm nay đi tới đây, xin Tiên Quan chỉ giáo tường tận cho.

Tướng Quân: Miễn lễ, xin mời Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh vào trong nhà nghỉ ngơi. Sảnh đường này là nơi quản lý tất cả các ngục thuộc Đệ Tam Điện, phía sau sảnh đường là các nhà ngục.

Tể Phạt: Vì thời giờ có hạn, tôi thấy chẳng cần ngồi nghỉ, xin hướng dẫn Dương Sinh đi thăm các ngục là được rồi.

Tướng Quân: Càng hay, quý Thánh Hiền Đường phụng chỉ viết Địa Ngục Du Ký, chúng tôi đã sớm biết như vậy, giờ lại được Tể Phạt trực tiếp cho hay muốn dạo thăm chốn này, mời hai vị theo chúng tôi đi về phía bên trái.

Dương Sinh: A, một quảng trường quá lớn, các phòng ốc đều kiến trúc bằng gỗ, gần đây có tiếng kêu đau đớn vọng ra, phía trước có một cái ngục, trên đề “*Địa Ngục Móc Mắt*”.

Tướng Quân: Bữa nay, chúng tôi hướng dẫn quý vị thăm Địa Ngục Móc Mắt, trước hết phải vào nhà này để tôi trình với quan coi ngục.

Ngục Quan: Vui mừng đón tiếp hai vị tới thăm bản ngục, tôi xin hướng dẫn quý vị vào xem xét bên trong ngục, nêu như có chỗ nào không rõ, Dương Thiện Sinh chớ ngần ngại, cứ hỏi.

Dương Sinh: A, những phạm nhân trong nhà ngục này, đều bị móc hết mắt, máu tươi chảy ròng ròng, kẻ nào kẻ nấy khóc lóc thảm thương, hai tay chận máu chảy từ trong hốc mắt ra, quả là tàn nhẫn. Phía bên trái có một kẻ trung niên đang bị âm binh dùng chĩa sắt móc mắt ra, tránh né không được, kêu thất thanh, trông con mắt trái rớt ra, hồn mê sáng thân ngất xỉu, nhưng vì bị trói vào cây cột, nên chỉ có đầu gục xuống, âm binh móc thêm mắt còn lại. Tôi chẳng dám nhìn, hành vi đã man quá.

Tể Phạt: Dương Sinh, con chớ hoảng sợ mà quá lời. Đây là luật báo ứng ở cõi âm, tại sao lại phát ngôn bừa bãi, quá vô lễ.

Tướng Quân: Chúng tôi không ngạc nhiên, Dương Sinh chẳng cần giữ ý, có điều chi thắc mắc cứ hỏi.

Dương Sinh: Tôi vừa lỡ lời xin Ngục Quan cùng Tướng Quân lượng thứ. Xin hỏi Ngục Quan tình hình Địa Ngục Móc Mắt ra sao? Có thể trình bày rõ ràng cho tôi được biết không?

Ngục Quan: Có thể được, phạm những kẻ bị phán xét giam ở ngục này, khi vào tới ngục, trước tiên bị trói vào cây cột, rồi sau móc hai mắt, tội hồn ắt đau đớn kêu la, chết đi sống lại. Mỗi ngày bị hành hình ba lần, trước khi hành hình thì lại đem hai mắt ráp vô, dùng nước hoàn hồn rửa, tri giác của tội hồn tức khắc hồi phục, sau đó lại thụ hình, như vậy mới làm tội hồn đau đớn được.

Dương Sinh: Không rõ phạm tội gì mới phải tới ngục này?

Ngục Quan: Đề tôi gọi mấy tội hồn tới tự thuật rõ chuyện thực. Tướng Quân mang tới đây ba tội hồn đã ráp mắt, rửa nước hoàn hồn để tiện khai rõ những tội mà nó đã phạm lúc còn sống, để viết vào sách quý, khuyên răn người đời.

Tướng Quân: Tuân lệnh. Đã lo liệu xong, tội hồn này sẽ thuật rõ tội ác đã làm cho mấy vị từ dương gian xuống nghe, cùng tâm trạng bị hành hình sau khi chết để Thiện Sinh truyền lại những tiếng lòng của tội hồn hầu khuyên hóa thể nhân.

Tội Hồn: Ô hô! Hai mắt tôi đau nhức chịu không nổi, còn bắt tôi nói cái gì?

Ngục Quan: Tướng Quân, mau dùng nước phép rửa sạch để tội hồn trấn tĩnh lại.

Tể Phạt: Khỏi cần, nhìn ta hóa phép...

Tội Hồn: Bây giờ bớt nhiều rồi, đa tạ sự giải cứu của hòa thượng. Tôi, lúc sống quá kiêu ngạo, vì sau khi tôi tốt nghiệp đại học, lại được có gia đình, do đó xem khinh các kẻ cùng khổ và những người không học tới đại học. Vì cao ngạo khinh khi, nhìn người bằng nửa con mắt, lúc sống hưởng thụ cảnh giàu sang, kết giao cùng giới thượng lưu quyền quý. Sau khi chết liền bị Minh Vương phán tội, phạt tôi vì lúc sống nhân quan quá cao, khinh thị tất cả những người bình thường, bảo mắt tôi là “*mắt thế lợi*”. Tôi tới ngục này đã được hai năm ba tháng ngoài, còn hai năm nữa mới có thể ra khỏi ngục, vì lúc tại thế còn phạm nhiều tội khác, sau khi xuất ngục, đường đi dữ nhiều, lành ít. Xin các vị thiện nhân phải khuyên răn người đời là dù có tiền bạc, có thế lực cũng không được “*đương mắt chó coi khinh kẻ khác*”. Vì coi rẻ khinh khi người khác, sau khi chết sẽ bị đày đoạ như tôi. Kính nhờ thiện nhân thay mặt tôi xin với Minh Vương giảm bớt tội giùm tôi.

Dương Sinh: Xin hỏi Tướng Quân, tội hồn này đã hợp tác nói rõ tình trạng phạm tội để khuyên răn người đời, nghĩ thấy có công có thể tha thứ cho tội hồn này được không?

Tướng Quân: Tôi không dám tự tiện.

Ngục Quan: Việc này về điện tôi sẽ thưa lại với Chúa Công, tội hồn có thể được tha thứ một đôi phần. Mau áp giải tội hồn này về, đem hai tội hồn khác ra đây để họ thuật lại tình trạng phạm tội khi còn sống.

Tướng Quân: Tuân lệnh, đã đưa hai tội hồn tới, cũng được rửa nước phép, thân thể đã tự nhiên khôi phục. Trước hết, tội hồn phía tay mặt, hãy thuật lại cho Dương Thiện Sinh là người dương gian rõ những tội ác đã phạm khi còn sống.

Tội Hồn: Tôi lúc còn sống thường đắm say nữ sắc, xã hội dương gian chẳng lạ gì cảnh ấy. Tôi thường nhìn lên thiếu nữ hàng xóm cùng đàn bà lúc tắm rửa. Cũng từng để cho bạn bè rủ rê tới những căn phòng kín đáo xem phim con heo. Về sau ham thích quá độ, tự động tìm kiếm kích thích, cuối cùng theo chân bạn bè đến một khách sạn, có sẵn gái, chỉ việc kêu tới biểu diễn thoát y để hưởng lạc. Một năm trước đây, tôi chết vì tai nạn xe cộ, hồn tới âm phủ nhưng tuổi thọ chưa hết, liền bị Minh Vương phán giam tại Ngục Móc Mắt, hằng ngày chịu hình phạt móc mắt vô cùng thâm, con cháu tại thế hoàn toàn không hay biết, có hỏi cũng chẳng còn kịp nữa. Mong Thiện Sinh sau khi về trần, tuyên bố giáo hóa nhiều để cho người đời được rõ cảnh này. Những điều mình làm khi sống tưởng là thần không biết, quỷ không hay nhưng sau khi chết, hồn tới trước đài gương soi ác nghiệp thì lập tức những tội lỗi hiện hết ra, không sót một mảy may.

Tướng Quân: Tội hồn này già mà không nên nết, già còn ham cô đầu con hát, lúc sống có tiền của không biết hưởng tuổi già cho trọn tuổi thọ lại đi ham hồ những chuyện bậy bạ, chuyên dòm lên sự dâm ô, hai mắt thất đức, do đó phải tới địa ngục móc ra rửa ráy cho sạch sẽ. Lại kêu tội hồn phía trái tới, bắt phải cung khai những việc ác đã làm khi còn sống một cách mau lẹ.

Tội Hồn: Tôi bị đày ở ngục này do tội của tôi đã phạm từ khi còn là học sinh, gặp kỳ thi đã gian dối, dòm lên bài của thí sinh khác, cùng mở sách ra coi. Ham thích đọc tiểu thuyết dâm ô, xem hình lửa thể cùng phim ảnh khiêu dâm. Sau khi chết bị Minh Vương phán tới ngục này để thụ hình. Tôi đã bị đày ải nửa năm, còn hơn ba năm nữa mới có thể ra khỏi ngục.

Dương Sinh: Thiệt sợ quá, con lúc còn đi học, gặp kỳ thi cũng xem bài của kẻ khác, đều không bị giám khảo bắt được, sau khi chết chắc cũng phải tới đây thụ hình?

Tế Phật: Gian dối phạm trường quy, nhưng con cũng đừng quá sợ hãi, Trời cao không nỡ kết tội kẻ đã biết ăn năn hối cải, con đã quy y cửa Thánh Hiền Đường, thay Trời giáo hóa, làm sứ giả của Trời, công đức to lớn, đem công bù cho tội, hẳn là được miễn tội đây.

Ngục Quan: Tướng Quân, mau đem tội hồn tống giam vào ngục. Nếu như có điểm thất lễ, xin Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh tha thứ.

Dương Sinh: Không dám.

Ngục Quan: Phàm mắt của người đời bất chính, thích ngắm sắc đẹp, xem sách dâm ô hoặc nhìn người bằng con mắt khinh thị, những kẻ mắt không lương thiện, sau khi chết ắt bị đày ở Ngục Móc Mắt. Nếu như sau khi coi sách Địa Ngục Du Ký mà tự biết hối cải cùng phát tâm ấn tống sách này để khuyên răn giáo hóa người đời, thì sau khi chết tội này sẽ tiêu tan hết.

Tế Phật: Bữa nay thời giờ eo hẹp, thầy trò chúng tôi sắp phải ra về, xin đa tạ Ngục Quan cùng Tướng Quân. Dương Sinh mau cảm ơn quý vị đi con, sửa soạn rời ngục trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Đa tạ Ngục Quan cùng Tướng Quân đã chỉ giáo, xin từ biệt.

Ngục Quan: Xin tiễn Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh.

Tế Phật: Dương Sinh mau lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng...

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

